Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31664
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

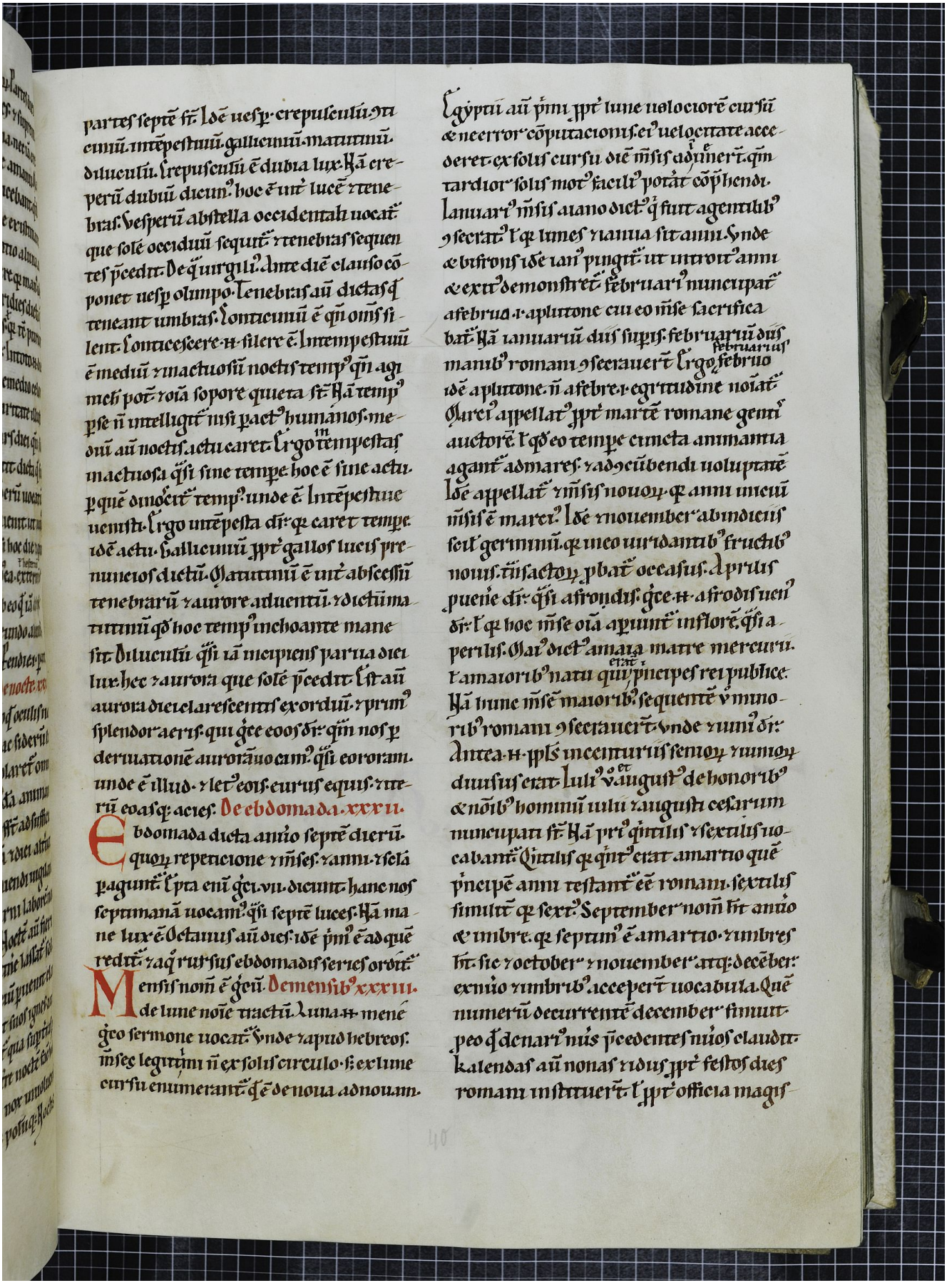

partes septē sc. hōe uesp. crepusculū. matutinū. diluculū. crepusculū ē dubia lux. hā creperū dubiū dicunt. hoc ē inter lucē ⁊ tenebras. Vesperū abstella occidentalis uocatur que solē occiduū sequit̄ ⁊ tenebras sequentes p̄cedit. De q̄ uirgilius. Ante diē clauso cōponet uesp. olympo. Tenebras aūt dictas q̄ teneant umbras. Tonitruum ē q̄n oms silent. Tonitrescere. h. silere ē. Intempestuū ē mediū ⁊ inactuosū noctis tempus q̄n agi nichil potest. quia sopore quieta sc. hā tempus p̄se nō intelligit̄ nisi pacet humanos. medius aūt noctis actu careat. Ergo in tempestas inactuosa q̄si sine tempore. hoc ē sine actu. p quē dinoscit̄ tempus. unde ē. Intempestiue uenistis. Ergo intempesta dr. q. careat tempore actu. Gallicinium ppr̄ gallos lucis prenuncios dictū. Matutinū ē uidelicet abscessū tenebrarū ⁊ aurore aduentū. ⁊ dictū matutinū q̄ hoc tempus inchoante mane sit. Diluculū q̄si ia incipiens parua dies lux. hec ⁊ aurora que solē p̄cedit. Sit aūt aurora dies clarescentis exordium. ⁊ primus splendor aeris. qui gr̄ece eos dr. q̄m nos p deriuationē auroram uocam. q̄si eororam. unde ē illud. ⁊ letos eois cursus equis. ⁊ terrā eoas q. acies.

De ebdomada. xxxii.

Ebdomada dicta a numero septē dierū. quoꝝ repetitione mēses. anni. ⁊ sela pagunt. Ut p̄ta enī gr̄ci. vii. dicunt hanc nos septimanā uocam. q̄si septē luces. hā mane lux ē. Octauus aūt dies. hōe p̄mi ē ad quē redit. ⁊ a q̄ rursus ebdomadis series oritur.

De mensib. xxxiii.

Mensis nomen ē gr̄eum. de lune nōie tractū. Luna. h. mene gr̄eo sermone uocat. Vnde ⁊ apud hebreos. mēses legitimi nō ex solis circulo. s. ex lune cursu enumerant. q̄ē de noua adnouam. lunatione aūt p̄mi ppr̄ lune uolocitatē cursū ⁊ necessariā cōputationis. ei uelocitate accederet ex solis cursu die mensis adunet. q̄n tardior solis motus facile potat cōprehendi. Ianuarius mēsis a iano dict. q̄ sunt agentibus ⁊ secreta. l. q. lunes ⁊ anna sit anni. Vnde ⁊ bifrons ide iani pingit̄ ut uideat annum ⁊ exitum demonstret. Februarius nuncupat̄ a februa. ⁊ a plutone cui eo mense sacrificabat̄. Hā ianuarius duos supis. februarius duos manibus romanum secutus est. Ergo februarius de a plutone. ū a febre. ⁊ egritudine noiat̄. Martius appellat̄ ppr̄ martē romane gentis auctorē. l. q. eo tempe circueta animantia agant̄ admares. ⁊ ad coitum libidinis uoluptatē. Ide appellat̄ ⁊ mēsis nouoꝝ. q. anni meum mensis ē. Marcius. Ide nouembr. abundantius seu germinum. q. meo uiridantibus fructibus nouis. tuis factoꝝ. probat̄ occasus. Aprilis quasi aperiens. dr. q̄si a frondis. gr̄ce. h. a frodisieus dr. l. q. hoc mense oīa aperiunt̄ inflorē. q̄si aperilis. Maius dict. amata matre mercurii. ⁊ amatorib. natus qui principes rei publice. Hā iunius mēsis maioribus sequentē. ⁊ minoribus romanum secutus est. Vnde ⁊ iunius dr. Antea. h. ppls in centuriis seniores ⁊ iuniores diuisus erat. Iulius et Augustus de honoribus & nōibus hominū uulgi ⁊ augusti cesarum nuncupati sc. Hā ppr̄ quintilis ⁊ sextilis uocabant. Quintilis q. q̄nt̄ erat a martio quē p̄cipē anni testant̄ ee romani. sextilis simulter q. sext. September nomen hīt a numero & umbre. q. septimus ē a martio. ⁊ umbres hīt. sic ⁊ october. ⁊ nouembr. atq; decēber. ex numero ⁊ umbris accepert uocabula. Quē numerū decurrente decembr. simul tempeo q. denarius mēs p̄cedentes nouos claudit. Kalendas aūt nonas ⁊ idus ppr̄ festos dies romani instituer. t. ppr̄ officia magis-